

[Gunhild Due.]

staten, hvor man ikke tør sige, når noget er galt, af skræk for de personlige følger, det måske kan få for ens ansættelse og fremmelsesforhold, eller hvad der nu kan være i vejen. Uddannelse og lønforbedringer er nok ikke det hele. Dertil må komme en demokratisering af arbejdsforholdene, således at den enkelte medarbejder — fra de timelønnede til førsteårseleverne og op efter, lige meget hvor man står i arbejdet — føler sig personlig medansvarlig og medengageret i institutionens og i patienternes forhold og trivsel. Jeg håber og tror i øvrigt, at man inden for forsorgsledelsen netop har et ønske om en moderne udvikling også på disse områder, og jeg håber, at man vil bestræbe sig på at sætte ekstra skub i en sådan udvikling.

Men så mener jeg også, at vi fra politisk hold må erkende og se i øjnene, at det er ikke nok, at vi bevilger penge til gode institutioner, vi må følge det op med vores lønningspolitik, skabe ordentlige lønninger og ordentlige uddannelser for at sikre tilgang af det højt kvalificerede personale, der i virkeligheden er brug for på disse institutioner. Heldigvis har man jo da mange dygtige folk inden for institutionerne; men vi kommer ikke uden om at se nærmere på lønspørgsmål og uddannelsesspørgsmål i den forbindelse, og det håber jeg ledelsen stadig er opmærksom på.

Hanne Reintoft: Vi kan absolut støtte lovforslaget om oprettelse af en institution på Amager i Forsorgscentret for København. Åndssvageforsorgens pladsforhold har i årtier været skandaløse, selv om det som regel kun er moderne at snakke om det, når offentligheden tvinges til at få rettet blikket mod forhold, som et moderne samfund skulle være højt hævet over, sådan som det er sket i de sidste dage.

Vi kan derfor kun støtte, at der bygges alt, hvad der er behov for, og at der bygges så funktionsdueligt og veludstyret som overhovedet muligt. Jeg synes, det er politisk meget kortsigtet at ville spare på så vigtigt byggeri. Vi ved, at alt offentligt byggeri, specielt inden for den sociale sektor, bliver brugt, til det er mere end udtjent. Åndssvageforsorgen og børneforsorgen har i årevis været hæmmet af gamle, udtjente

institutioner, som de ikke kan komme af med. Det ville være meget u hensigtsmæssigt at fortsætte med skrabet, dårligt byggeri for slet ikke at tale om hensynet til beboerne.

Efter den orientering, der foreligger om byggeplanerne, forekommer de os at være både tidssvarende og fuldt ud i overensstemmelse med moderne behandlingsmetoder og med ønsket om at integrere patienterne i det normale samfund i videst muligt omfang. Det er i denne forbindelse også fornuftigt at få en institution placeret i et byområde, der traditionelt altid har været forsømt med hospitaler og sociale institutioner, hvilket har været både tidkrævende og belastende for bydelens beboere. Jeg synes, vi alle meget indtrængende må ønske, at beboerne i nabolaget vil stille sig positivt og fordomsfrit over for byggeri af en institution, så den kan få en god start.

Må jeg derefter sige, at lige så vel som vi i meget høj grad kan støtte udbygningen af åndssvageforsorgens institutioner, så må vi også meget kraftigt opfordre regeringen til at påse, at institutionen, når den er færdig, kommer til at fungere. Der må sørges for det nødvendige personale; og for at man skal kunne skaffe det, er der problemer omkring uddannelse, ansættelse og lønforhold, der må ordnes. Dernæst må der være den nødvendige driftskapital til stede straks, når institutionen er færdig, så der ikke begås en lignende, skal vi sige mærkværdighed som ved forrige finanslovnedsækning, hvor man skar ned i bl. a. åndssvageforsorgens driftsbudget, således at færdigbyggede eller lejede og nyindrettede lokaler nu står tomme, mens patienterne må hobe sig sammen i alt for små lokaler. I betragtning dels af pladsmangelen og alle de ulemper, den medfører, dels af, at der alligevel skal afholdes udgifter til leje, opvarmning og vedligeholdelse, må det betegnes som en særdeles u hensigtsmæssig måde at behandle både patienter, personale og samfundets penge på.

Vi er som sagt meget positive og håber ikke, at man benytter udvalgsarbejdet til at forringe lovforslaget.

Albertsen: Til daglig har jeg den ære at være formand for det tilsynsråd, der har med dette specielle område at gøre, nemlig hovedstadscentret og centret for Køben-